

Full diocesà

15 de desembre del 2019

p5 – Trobada de nova evangelització, al Vaticà

p7 – L'Església se suma a la cimera pel clima

D'on ve l'arbre de Nadal?

Els antics germànics creien que la terra i els astres estaven sostinguts penjant de les branques d'un arbre gegantí anomenat «diví Idrasil» o «déu Odín». A cada solstici d'hivern, quan suposaven que es renovava la vida, li retien un culte especial. La celebració d'aquest dia consistia a adornar un arbre d'alzina amb torxes que representaven les estrelles, la lluna i el sol. Al voltant d'aquest arbre, ballaven i cantaven adorant el seu déu.

Diuen que sant Bonifaci, evangelitzador d'Alemanya i Anglaterra, va fer caure l'arbre que representava el déu Odín, i en el mateix lloc va plantar-hi un pi, símbol de l'amor perenne de Déu, i ho va adornar amb pomes i espelmes, donant-li un simbolisme cristià: les pomes representaven les

temptacions, el pecat original i els pecats dels homes; les espelmes representaven Crist, la llum del món i la gràcia que reben els homes que accepten Jesús com a Salvador. Aquest costum es va difondre per tot Europa en l'edat mitjana i amb les conquestes i migracions va arribar a Amèrica.

A poc a poc, la tradició va anar evolucionant: es van canviar les pomes per esferes i les espelmes per llumetes que representen l'alegria i la llum que Jesucrist va portar al món. Les esferes i els seus colors, actualment, simbolitzen les oracions que fem durant el període d'Advent. S'acostuma a posar una estrella a la punta del pi, que representa la fe que ha de guiar les nostres vides.

«Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?»

Diumenge III d'Advent / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig. Tornaran els qui el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

(35,1-6a.10)

Salm responsorial

Senyor, veniu a salvar-nos.

(Salm 145)

Lectura de la carta de sant Jaume

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser judicats; penseu que el jutge ja és a les portes. Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

(5,7-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts

ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la bona nova, i feliç aquell que no quedarà decebut de mi.» Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Es-critura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí." Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els qui les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell.»

(11,2-11)

«Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por!»

L'Evangelí s'anuncia amb fets

Miquel Tresserras Majó, prev.

Als qui no sabien si era l'Enviat de Déu, Jesús els va respondre: mireu, «els cecs hi veuen, els sords hi senten, els invàlids caminen, els leprosos queden purs...» Els venia a dir: només cal tenir ulls per a veure Déu.

Però avui no és tan clara la presència de Déu. I molts pares es pregunten amb ànsia si els seus fills reconeixeran la Bona Nova de Jesús. S'esforcen per educar-los, els porten a l'església, a la catequesi, però els companys i la turbulència del temps els aparten de la fe familiar. Costa de veure res que sigui diví fora de casa.

Els joves són generosos, intel·ligents i prou lúcids per a adonar-se que els qui creuen en Jesús no fan les meravelles del Mestre. Enfeïnats a sobreviure, no ens ocupem de construir una societat acollidora dels malalts, dels estrangers, dels sense-sostre, dels qui són diferents, dels perseguits pel fet de ser justos. Per això els joves se senten perduts a l'hora d'entendre què és la vida espiritual i troben que les eucaristies s'assemblen massa a un espectacle repetitiu, sense entusiasme ni conseqüències en la vida diària, que ignora l'aiguabarreig d'idees i de canvis imparables.

La fe dels adults es mesura també pel coratge que tenim d'escoltar i donar responsabilitats als joves. Els pocs o molts que s'incorporin a grups cristians tindran prou imaginació i creativitat per a expressar amb fets la Bona Nova i fer que la seva generació no se senti decebuda d'Aquell que neix per Nadal.

La imatge

Joan Baptista va venir com a precursor, a preparar un poble disposat a acollir el Senyor. Ser precursor ha de ser difícil: anunciar allò que encara no és i creure-hi; desenquadrant el món que es veu i començar a construir el món que vindrà. ¿No és estrany que aparegui com a home de reflexió, com aquell que ha contemplat a l'avançada allò que donarà esperança a la humanitat creient?

Sant Joan Baptista (1674-81). Michele Fabris

Agenda

Lit. hores: Setmana III

16 dilluns

— Sant Josep Manyanet
— Sts. Ananies, Nazaries i Misael
— Santa Albina
— Santa Adelaida (Alícia)
Nm 24,2-7/Salm 24/Mt 21,23-27

17 dimarts

— Santa Iolanda
— Sant Llätzer de Betania
Gn 49,1-2.8-10/Salm 71/Mt 1,1-17

18 dimecres

La Mare de Déu de l'Esperança
(popularment de la O)
Jr 23,5-8/Salm 71/Mt 1,18-24

19 dijous

— Santa Eva
Jt 13,2-7.24-25a/Salm 70/
Lc 1,5-25

20 divendres

— Sant Domènec de Silos
— Sant Macari
Is 7,10-14/Salm 23/Lc 1,26-31

21 dissabte

— Sant Pere Canisi
— Sant Severí
Ct 2,8-14 o So 3,14-18a/Salm 32/
Lc 1,39-45

22 diumenge IV d'Advent / Cicle A

Is 7,10-14/Salm 23/Rm 1,1-7/
Mt 1,18-24

L'Escolania de Montserrat omple el Teatre Ateneu de Tàrraga

Josep Castellà / Foto: Josep M. Martí Carnicer

La nit del divendres dia 29 de novembre l'Escolania de Montserrat oferí un extraordinari concert amb motiu del centenari de la Societat Ateneu de Tàrraga (1919-2019), en el marc del Teatre Ateneu ple a vessar de públic local i d'altres comarques catalanes.

El concert, dirigit per Llorenç Castelló amb acompanyament al piano de Vicenç Prunés, es dividí en dues parts. S'inicià amb la composició de música gregoriana «Germians germinabit» i peces religioses, entre elles l'«Ave Ma-

ria» de Franz Schubert; després, música popular, destacant «El cant dels ocells», de Bernat Vivancos, i tres peces de «El bestiolari», d'Albert Guinovart.

Al final, després d'unes paraules del president de l'Ateneu, Antoni Tàcies, i del prefecte de l'Escolania, P. Efrem, destacant l'efemèride amb l'entrega d'uns obsequis commemoratius de la vetllada, els joves cantaires interpretaren la sardana «Marinada» i el «Virolai». El públic, dempeus, els ovacionà llargament.

Llibre «El combat espiritual avui»

S'acaba de publicar *El combat espiritual avui*, de Josep Àngel Colomés, una obra per a ajudar-nos a lluitar en el nostre dia a dia a nivell espiritual. Seguint les passes de sant Pau i mitjançant reflexions bíbliques i d'autors ascètics, Colomés mira d'acostar l'espiritualitat al món actual entenent aquesta com un combat en el qual la pregària, els sagraments i les obres de misericòrdia són algunes de les armes per a guanyar la batalla.

El llibre té quaranta capítols, on s'ajuda el lector a penetrar en el fons de la seva intimitat per tal d'estimular-lo en els diferents aspectes de la seva vida, en un món tecnològic però necessitat de Déu com cada generació.

El combat espiritual avui es pot adquirir a Amazon tant en versió digital com en format paper. També se n'ha publicat la versió en castellà.

Trobada de nova evangelització

M. Teresa Valero i Melgosa, Delegació de Nova Evangelització

Els dies 28, 29 i 30 de novembre va tenir lloc al Vaticà la II Trobada Internacional «L'Església en sortida. Recepció i perspectives de l'Evangelii gaudium», organitzada pel Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització. En aquesta trobada hi va participar una representació de la Delegació de Nova Evangelització del nostre bisbat, juntament amb més de 1.300 persones de 73 països d'arreu del món, amb els quals van gaudir d'uns quants dies per a compartir la joia de l'evangeli. La bona acollença del Pontifici Consell, la simpatia del seu president, Mons. Rino Fisichella, el qual per l'amistat que té amb el nostre bisbe va saludar molt afectuosament el nostre grup, l'alegria de conviure

amb més de 1.000 missioners i la profunditat i proximitat dels ponents van fer d'aquesta trobada un moment únic, una experiència que ha renovat la nostra ànsia missionera. La trobada va acabar a la sala de les benediccions del Palau Pontifici, amb una audiència amb el papa Francesc, el qual va dir aquestes belles paraules: «Els evangelitzadors són com àngels, com àngels custodis, missatgers del bé que no donen respostes immediates, sinó que comparteixen l'interrogant de la vida, el mateix que Jesús va dirigir a Maria cridant-la pel seu nom: "A qui busques?"»

(Notícia sencera a www.bisbatsolsona.cat)

Pelegrinatge a Terra Santa: juliol 2020

L'estiu de l'any 2020 tornarà a tenir lloc un pelegrinatge a Terra Santa: Israel i Jordània. Serà del 20 al 29 de juliol.

Es visitarà la Galilea recordant la infància i la vida pública de Jesús. També Tiberiades, el Tabor i Qumran. Especialment es passarà pels llocs més significatius de Betlem i Jerusalem. Després de visitar Israel serà el torn de Jordània. Petra, la ciutat rosada, serà un dels llocs més emblemàtics.

D'aquí a unes setmanes publicarem el recorregut diari d'aquest pelegrinatge. Si hi esteu interessats podeu demanar informació a Mn. Carles Pubill (tel. 93 869 10 45 i c/e carlespubill@hotmail.com).

Aquest Nadal regaleu un viatge a Terra Santa per a vosaltres o per a algun familiar!

L'episcopat presenta unes propostes per a alleugar el sofriment dels malalts

Entren de ple en el debat de l'eutanàsia i el suïcidi assistit

El president de la Subcomissió Episcopal per a la Família i Defensa de la Vida i bisbe de Bilbao, Mons. Mario Iceta, va presentar la setmana passada el document «Sembradors d'esperança. Acol·lir, protegir i acompanyar en l'etapa final d'aquesta vida», aprovat per l'assemblea de la Conferència Episcopal del passat mes de novembre. L'acompanyaren en la roda de premsa el metge Jacinto Bátiz i la infermera Encarnación Isabel Pérez. Oferí el seu testimoni, com a malalt de pal·liatius, Ángel Pérez. En un moment en què el debat social sobre l'eutanàsia ocupa un lloc destacat en l'agenda política, els bisbes han volgut oferir als cristians, i als qui vulguin rebre la seva proposta, una sèrie de criteris sobre la naturalesa i els múltiples aspectes que estan en joc al final de la vida, sense eludir la legislació sobre l'eutanàsia que ja s'anuncia.

«No existeix a Espanya una demanda social d'eutanàsia, però sí que n'hi ha de cures pal·liatives. No hi ha una demanda de morir, la gent no vol morir,

però sí que n'hi ha perquè els alleugin el dolor», afirmà Mons. Mario Iceta.

I va negar que aquest «text coral» fos una reacció al fet que l'eutanàsia estigui en l'agenda política de PSOE i Podem amb el preacord signat per les dues formacions per a una possible coalició governamental. «Fa dos anys que treballam en aquest text, en el qual han participat desenes de persones, des de malalts, les seves famílies, personal sanitari, agents de pastoral de la salut...», va assenyalar el també bisbe de Bilbao.

Els bisbes destaquen «el dret a no patir inútilment o el dret a ser respectada la llibertat de consciència». Al costat d'aquests drets se n'hi sumen d'altres, com «el dret a conèixer la veritat de la situació o el dret a participar en les decisions sobre les intervencions a què s'hagi de sotmetre» la persona malalta. Es tracta d'un document propositiu. Volem alleujar el sofriment i no pas eliminar el malalt que pateix», concloué el prelat.

PUNTS CLAU DEL DOCUMENT:

L'Eutanàsia no és un signe de civilització: s'elimina la vida de qui sofreix perquè deixi de sofrir. I això és incompatible amb la civilització verdadera, perquè un ésser humà no perd la dignitat per sofrir. Resulta especialment contradictori defensar l'eutanàsia quan ara la medicina ofereix alternatives com mai per tractar els malalts en la darrera fase de les seves vides.

La importància del sentit de la vida: limitacions i problemes de tot tipus es donen sempre en la vida. El que varia és la manera en què les persones els assumeixen. Aquesta diversitat té a veure amb el plantejament sobre el per què de la vida, el sentit que se li atribueix, moltes vegades de manera no plenament conscient. El patiment sol tenir més relació amb el sentit de la vida que amb la intensitat dels problemes de salut.

La medicina pal·liativa: És una nova especialitat de l'atenció mèdica al malalt en situació terminal i al seu entorn, que contempla la situació de la fi de la vida des d'una perspectiva profundament humana, reconeixent la seva dignitat com a persona en el marc del sofriment físic, psíquic, espiritual i social. És l'alternativa al suïcidi i l'eutanàsia.

L'Església se suma a la cimera pel clima

Redacció

El cardenal secretari d'Estat, Pietro Parolin, va ser present a l'obertura de la Conferència de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic (COP25) que ha tingut lloc a Madrid.

«El fet que nosaltres hi participem significa que creiem en aquestes activitats de multilateralisme, en les quals tota la comunitat internacional es troba per donar resposta als problemes comuns», declarà Parolin, el qual afegí que el Papa té esperança en la cimera.

Fòrum d'entitats catòliques

En el marc de la cimera, diverses organitzacions vinculades a l'Església celebraren a Madrid una trobada amb el lema «La cimera del canvi climàtic i la cura de la casa comuna». El fòrum fou organitzat de manera conjunta per la Comissió de Pastoral Social de la Con-

ferència Episcopal Espanyola (CEE), la Fundació Pau VI, el Moviment Catòlic Mundial pel Clima i altres entitats. En l'acte d'obertura hi participà el secretari general de la CEE, Mons. Luis Argüello García. La trobada va girar entorn de tres aspectes: la doctrina social de l'Església, l'educació com a motor del canvi social, les inversions ètiques i la desinversió en combustibles fòssils.

Oració, marxa i eucaristia

El 6 de desembre, després d'una oració per la cura del planeta, els assistents van unir-se a la marxa pels carrers de Madrid amb un pancarta que deia: «Catòlics per la cura de la llar comuna».

Per últim, el diumenge dia 8 tingué lloc una eucaristia concelebrada amb els representants catòlics presents a la COP25.

La Pel·lícula

Renacidos: el Padre Pío cambió sus vidas

Dirigida per José María Zavala

Espanya, 2019. Documental.

Fumava marihuana, practicava el ioga, tenia moltes relacions amb dones i era antisistema. Avui, amb dinou anys complerts, Alfredo Pío s'ha batejat i freqüenta els sagraments. Igual que Alan Pío McLeod.

Carles va ser oficial de les SS d'Hitler, però la seva vida també va canviar. Igual que la d'Àngela, a qui amb vint-i-dos anys li van diagnosticar un tumor cerebral.

Amb només tres anys, Xavier feia un any sencer que estava ingressat a l'hospital en espera d'un cor que li permetés de continuar viu amb la seva família...

A tots ells el Pare Pius de Pietrelcina els va canviar la vida. Vint-i-cinc «renascuts», en total, brinden ara els seus testimoniatges per primera vegada en aquest documental.

Mai més

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Com tots sabeu, he fet públiques les conclusions de treball de la Delegació diocesana de Protecció de Menors i Adults Vulnerables sobre els abusos sexuals a infants perpetrats per clergues de la diòcesi. M'hi havia compromès i ho he complert. Ho agraeixo a tots els membres de la delegació.

Tots podeu llegir les conclusions i la declaració institucional adjunta a la pàgina web del bisbat. Per evitar repeticions, només recordo els subtítols d'aquesta nota: durant els anys 50 i 70, dos capellans del nostre bisbat van abusar de vuit menors; els dos abusadors són difunts i tres de les víctimes també; condemno els fets, demano perdó a totes les víctimes, els ofereixo ajuda i em comprometo a treballar per a evitar tot tipus d'abús a la diòcesi.

En aquesta glossa em vull dirigir molt especialment a les persones que heu patit abusos sexuals per part d'algun clergue de la nostra diòcesi. Us demano perdó de tot cor, miro de fer-me càrrec del vostre sofriment i us ofereixo, si creieu que us pot fer bé, l'espai per a denunciar els fets –abusos@bisbatsolsona.cat / 677 830 503– i la nostra ajuda.

Animo tots els fidels a rebutjar i condemnar els abusos sexuals i també els altres tipus d'abusos. Donem tot el nostre suport a les víctimes, començant per creure-les i comprendre-les. Evitem qualsevol actitud, comportament o acte que lesioni la dignitat dels infants i dels adults vulnerables.

“Animo tots els fidels a rebutjar i condemnar els abusos sexuals i també els altres tipus d'abusos”

Som hereus d'una cultura eclesial i social on la dimensió afectiva i sexual de la persona era un tabú i, per tant, silenciava qualsevol comportament abusiu per evitar l'escàndol. Som fills, per tant, d'una societat i d'una Església on s'han comés pecats gravíssims amb total impunitat i on les víctimes han patit tota la vida sense poder cercar cap tipus d'ajuda. No volem ser còmplices d'aquesta cultura, al contrari, la volem canviar. Volem dotar als capellans i laics d'eines i actituds concretes per a prevenir i protegir.

L'Església de Solsona mai més, en cap dels seus espais, pot ser un lloc de terror per a ningú. La nostra Església vol ser un “hospital de campanya” on tothom, especialment els ferits afectivament, pugui trobar un lloc d'acollida i de guarició. Vol ser una “ciutat de l'alegria”, formada per persones sanes on qualsevol infant trobi un entorn segur, de confiança, d'afecte i de respecte i on llurs pares tinguin totes les garanties i absoluta tranquil·litat. Vol ser una “escola de la misericòrdia” on tothom, sigui quina sigui la seva història, pugui experimentar el poder alliberador i transformador del perdó misericordiós de Déu.

Al final de la meva declaració invito a tots a una jornada de penitència –dejuni i oració– amb motiu d'aquests fets terribles que acabo de fer públics. La convoco per al dissabte 28 de desembre, festa dels Sants Innocents, i us demano que duri fins a l'eucaristia de la festa de la Sagrada Família. He demanat als preveres que en les eucaristies d'aquella festa cada comunitat expressi lliurement el dolor pel que ha succeït, el suport a les víctimes i el propòsit perquè cada comunitat parroquial esdevingui un hospital de campanya, una ciutat de l'alegria i una escola de misericòrdia.

